KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. december 1983

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/30.688 — Murat)

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(83/610/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 [1], senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 2,

under henvisning til den begæring om negativattest og den anmeldelse, som den franske virksomhed i Viry-Chatillon, Murat S.A., der fremstiller smykker, indgav den 1. juni 1982 med hensyn til et udkast til en standardaftale om detailsalg af de produkter, som den distribuerer, navnlig i flere EF-Medlemsstater,

under henvisning til offentliggørelsen [2] af begæringens indhold i hovedtræk i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

under henvisning til udtalelse fra Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger :

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

A. Virksomheder

(1) Virksomheden Murat er et fransk aktieselskab med hovedsæde i Viry-Chatillon, og dens hovedaktionærer er privatpersoner. Virksomheden er først og fremmest beskæftiget med fremstilling af smykker af guld, sølv og gulddublé, navnlig valset gulddublé med stort guldindhold, og valsningen foretages efter en metode, som Murat har anvendt siden 1847. Virksomheden har tre fabrikker i Frankrig med va. 450 beskæftigede og er en af de største franske arbejdsgivere inden for smykkesektoren, der stadig er ret forgrenet på trods af en tendens til koncentration. Under mærket Murat distribuerer virksomheden desuden smykker og ure, som den ikke selv har fremstillet.

(2) Murat sælger størstedelen af sine produkter i Frankrig, hvor salget udgør ca. 90 % af virksomhedens årsomsætning. Virksomhedens markedsandel varierer alt efter de enkelte produkter : ca. 4 % for guld, 14-15 % for sølv, 30 % for gulddublé, hvor den indtager førstepladsen, og 60 % for underkategorien valset gulddublé. Inden for Fællesskabet eksporterer Murat først og fremmest til Tyskland, Belgien og Luxembourg, med indtager dog en forholdsvis beskeden stilling på disse markeder. Virksomheden er først for nylig begyndt at sælge sine produkter i Det forenede Kongerige, Irland og Nederlandene, og dens afsætning i disse lande er endnu begrænset ; den sælger kun lejlighedsvis sine produkter i Italien og Grækenland. Virksomhedens eksport til lande uden for Fællesskabet, Schweiz, Østrig (for nylig) og Spanien, samt til andre verdensdele er ret ubetydelig.

(3) For at fremme salget af produkter af mærket Murat, både inden for og uden for fællesmarkedet, har Murat tilrettelagt afsætningen af sine produkter på følgende måde. Leverancerne til detailhandlerne varierer fra land til land. I Frankrig og Forbundsrepublikken Tyskland får detailhandlerne produkterne leveret af repræsentanter, der er ansat af Murat.

For Belgiens og Luxembourgs vedkommende distribueres produkterne af en eneforhandler, der er bundet til Murat af en eneforhandlingsaftale, der blev anmeldt i 1963, og som der er ydet gruppedispensation for i henhold til Kommis-

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. C 155 af 14. 6. 1983, s. 2.

sionens forordning nr. 67/67/EØF (1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/83 (2). Siden mindre end to år har også salget i Det forenede Kongerige og Irland, Nederlandene, samt — uden for Fællesskabet — Østrig og Spanien været varetaget af eneforhandlere.

For de øvrige verdensdele har Murat to salgsinspektører, der årligt aflægger besøg i de forskellige lande.

(4) Med hensyn til detailhandelen har Murat et net af ca. 7 000 detailhandlere i Frankrig, 1 000 i Tyskland og 650 i Belgien og Luxembourg, og virksomheden regner med at udvide dette net til også at omfatte de lande, hvor den er blevet indarbejdet for nylig.

B. Den anmeldte aftale

(5) Den anmeldte aftale skal danne grundlag for forbindelserne mellem Murat og virksomhedens detailhandlere. Den indeholder de betingelser, som detailhandlerne skal opfylde for at kunne forhandle Murats produkter, og som er ens for alle de lande, hvor virksomheden er indarbejdet.

(6) For at kunne forhandle Murats produkter skal detailhandlerne :

— udøve erhverv som urmager/guldsmed i detailleddet, enten i en forretning eller i en specialafdeling,

— have den fornødne kompetence, attesteret ved eksamensbevis fra en urmager- eller guldsmedeskole eller ved mindst fire års erfaring i salg eller reparation inden for det pågældende fag,

— råde over erhvervslokaler, der udelukkende anvendes til smykker, ure, guldsmedearbejde, artikler til borddekoration og gaveartikler.

(7) Detailhandlerne forpligter sig desuden til :

— at afgive ordrer, der dækker deres egne behov og samtidig er af et sådant omfang, at de svarer til Murats sædvanlige leverancer. Det lager, som forhandlerne opbygger på denne måde, skal svare til mindst tre måneders salg af produkter af mærket Murat. Dette mindstelager er klart mindre end det normale gennemsnitslager inden for dette erhverv. Detailhandlerne afgiver normalt to til 3 ordrer årligt, hvilket svarer til lagre på fire til seks måneder,

— at opbevare og udstille produkterne på tilfredsstillende måde,

— ikke at blande Murats produkter med produkter af tilsvarende udseende men af en anden kvalitet,

— på salgsstedet at anvende det reklame- og udstillingsmateriale, der udleveres af Murat med henblik på udstilling af virksomhedens produkter,

— selv at foretage reparationer af smykker af mærket Murat eller lade disse reparationer udføre af en person, hvis kompetence de står inde for, eller, såfremt der er risiko for at smykket vil blive ødelagt, at indsende produkterne til Murats afdeling for eftersalgsservice.

(8) Murat forpligter sig til

— på bedst mulig måde enten direkte eller gennem virksomhedens eneforhandlere at udføre de ordrer, der afgives af virksomhedens detailhandlere,

— kun at sælge eller tillade at der bliver solgt til detailhandlere, som opfylder kontraktbetingelserne,

— at stille al sin kompetence på det tekniske, forretningsmæssige og reklamemæssige plan til rådighed for de godkendte forhandlere med henblik på at bidrage til fremme af disses afsætning,

— at gennemføre en landsomfattende reklame og at give sine godkendte forhandlere mulighed for at udnytte denne reklame på lokalt plan gennem plakater, skilte, udstillinger og brochurer,

— at opfylde sin garantiforpligtelse og at udvise størst mulig omhu med hensyn til de produkter, som virksomheden har fremstillet, og som indsendes til dens værksteder med henblik på reparation eller ændring.

(9) Den anmeldte standardaftale indeholder ingen bestemmelser om prisfastsættelse. Detailhandlerne kan frit fastsætte deres priser. Nogle af de kataloger, som Murat udgivet årligt, og som smykkeforhandlerne i detailledet uddeler, indeholder vejledende priser. Disse priser er på ingen måde bindende, og der kan undertiden konstateres betydelige prisforskelle, selv mellem forhandlere inden for samme geografiske område.

(1) EFT nr. 57 af 25. 3. 1967, s. 849/67.
(2) EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.

Aftalen kan stiltiende fornys hvert år. Den kan ophæves, såfremt de indgåede forpligtelser ikke overholdes.

(10) Den anmeldte aftale indeholdt oprindeligt en bestemmelse, som forbød de godkendte forhandlere »ud over normalt salg at videresælge Murats produkter til personer, der ikke selv var godkendte forhandlere«. Efter anmodning fra Kommissionens tjenestegrene har Murat begrænset dette forbud mod videresalg til at gælde »personer, der ikke opfylder de generelle betingelser med hensyn til faglige kvalifikationer«, dvs. kriterierne under punkt 6.

(11) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra tredjemænd efter offentliggørelsen i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17.

II. RETLIG VURDERING

(12) Den anmeldte standardaftale, der danner grundlag for forbindelserne mellem Murat og virksomhedens detailhandlere, indeholder de betingelser, der gælder for det selektive salgssystem, som Murat har oprettet inden for detailhandelen, og er en aftale mellem virksomheder i den i traktatens artikel 85 omhandlede betydning.

(13) Som det bl.a. fremgår af Domstolens retspraksis er selektive salgssystemer ikke omfattet af traktatens artikel 85, stk. 1, såfremt udvælgelsen af videreforhandlere sker på grundlag af objektive kvalitetskriterier for videreforhandlernes og deres personales faglige kvalifikationer og deres salgslokalers beskaffenhed set i forhold til de krav, der stilles til forhandlingen af produktet, forudsat at disse kriterier fastsættes på en ensartet måde for alle potentielle videreforhandlere og anvendes uden forskelsbehandling.

(14) I den foreliggende sag har Murat kun gjort adgangen til sit forhandlernet i detailledet betinget af, at de generelle tekniske og faglige betingelser er opfyldt. De således opstillede kriterier vedrørende detailhandlernes faglige kvalifikationer og tekniske kendskab samt salgslokalernes formål og indretning (jf. punkt 6), medfører, at handlende principielt kun udelukkes fra salgssystemet, såfremt de ikke er i stand til at sælge smykker på betingelser, der er tilfredstillende for forbrugerne, eller såfremt de ikke kan præstere de tjenesteydelser, der er knyttet til forhandlingen. Såfremt kvalitetssmykker af guld, sølv og gulddublé med stort guldindhold skal sælges på tilfredsstillende betingelser, kræver det, at de sælges i specialforretninger af et kvalificeret personale og i lokaler, hvor produkterne kan oplagres og udstilles på passende måde. Desuden skal detailhandlerne enten selv eller gennem tredjemand kunne opfylde garantiforpligtelsen og varetage eftersalgsservice.

Disse kriterier fastsættes på en ensartet måde over for samtlige potentielle videreforhandlere. Desuden skal Murat ikke på forhånd i alle tilfælde godkende, at de detailhandlere, der opfylder disse kriterier, kan forhandle Murats produkter (se punkt 10); der vil derfor ikke kunne udøves forskelsbehandling ved anvendelsen af systemet.

(15) De øvrige forpligtelser, der pålægges detailhandlerne, er heller ikke omhandlet i traktatens artikel 85, stk. 1. Forpligtelsen til at anvende det reklame- og udstillingsmateriale, der udleveres af virksomheden Murat med henblik på udstilling af dens produkter, og forpligtelsen til ikke at blande Murats produkter med produkter af tilsvarende udseende men af en anden kvalitet, kan nemlig ikke betragtes som konkurrencebegrænsende. Formålet hermed er at forbedre udstillingen og identificeringen af Murats produkter og at undgå forveksling med andre produkter. Forpligtelserne forhindrer på ingen måde Murats detailhandlere i at sælge konkurrerende produkter. De godkendte forhandleres forpligtelse til at opbygge et lager svarende til mindst tre måneders salg af Murats produkter begrænser ikke konkurrencen mærkbart i det foreliggende tilfælde, fordi dette er mindre end normal praksis inden for dette erhverv (se punkt 7, først led).

(16) De forpligtelser, som Murat har påtaget sig, og navnlig forpligtelsen til kun at sælge eller lade sælge til forhandlere, der opfylder de fastsatte betingelser, udgør en normal modydelse til de forpligtelser, som detailhandlerne har påtaget sig, og denne modydelse er i overensstemmelse med Fællesskabets konkurrenceregler.

(17) Den anmeldte standardaftale indeholder ingen forpligtelser, der har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, og som kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og Kommissionen finder derfor ikke, at der efter de forhold, den har kendskab til, er grund til at skride ind i medfør af traktatens artikel 85, stk. 1. Kommissionen kan således udstede den i artikel 2 i forordning nr. 17 omhandlede negativattest med hensyn til denne aftale —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Efter de forhold, Kommissionen har kendskab til, finder den ikke anledning til i medfør af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, at skride ind over for aftalen mellem Murat og selskabets detailhandlere.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til selskabet Murat S.A., Viry-Chatillon, Frankrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 1983.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen